

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 387/24
11.4.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Оливере Анђелковић, председника већа, судија Драгана Тесаровића и др Миодрага Мајића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ и **окривљене ББ**, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.1726/23 од 10.11.2023. године, у седници већа одржаној дана **11.04.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, а пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.1726/23 од 10.11.2023. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.1726/23 од 10.11.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, с тим што ће се казна затвора на коју је окривљени осуђен овом пресудом извршити на тај начин што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, без примене електронског надзора, а уколико окривљени самовољно напусти просторије у којима станује и то једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, остатак изречене казне затвора издржаће у Заводу за извршење казне затвора. На основу члана 63 Кривичног законика, окривљеном АА се у казну затвора има урачунати и време проведено у притвору почев од 25.08.2023. године, када је лишен слободе, па до 10.11.2023. године, када му је притвор укинут. Истом пресудом, окривљена ББ оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 4 у вези става 1 КЗ и изречена јој је условна осуда, тако што

joj je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 meseci i istovremeno određeno da se utvrđena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko okrivljena u roku od 3 (tri) godine od dana pravnosnažnosti presude ne izvrši novo krivično delo. Na osnovu člana 261 i 264 ZKP, okrivljeni AA i okrivljena BB oslobođeni su obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka u celosti i određeno je da isti padaју na teret budžetskih sredstava suda. Na osnovu člana 258 ZKP, ošteћena BB upućena je na parnični postupak radi ostvarivanja imovinsko-pravnog захтева.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду, у односу на окривљену BB, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд преиначи ожалбену пресуду, тако што ће окривљену BB осудити на казну затвора у трајању не мање од 6 (шест) месеци, а коју може издржавати у просторијама у којима станује.

Апелациони јавни тужилац из Београда је, поднеском Ктж.бр.411/24 од 03.04.2024. године, предложио да се жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.3283/23 од 01.12.2023. године, изјављена против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.1726/23 од 10.11.2023. године, усвоји као основана, побијана пресуда преиначи тако што ће суд окривљену BB осудити на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а коју ће издржавати у просторијама у којима станује.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, а имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужиоца из Београда, из напред цитираног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, нашао:

Жалба је неоснована.

Жалбом јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, првостепена пресуда се у односу на окривљену BB оспорава због одлуке о кривичној санкцији, указујући да је првостепени суд у односу на ову окривљену ценио све околности из члана 54 Кривичног законика, али да је олакшавајућим околностима које је нашао на страни окривљене дао превелики значај, док као отежавајуће уопште није ценио околности извршења кривичних дела, то јест да је ова окривљена предметно кривично дело извршила на јавном месту, у поподневним сатима, у присуству других грађана, примењујући несразмену силу према оштећеној BB, па имајући у виду пораст кривичних дела са елементима насиља, по ставу тужилаштва, овако благо изреченом кривичном санкцијом не може се у потпуности остварити сврха како генералне, тако и специјалне превенције.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеној BB,

правилно, у смислу члана 54 Кривичног законика, ценио све околности које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена.

Од олакшавајућих околности на страни ове окривљене првостепени суд је узео у обзир да је реч о младој особи, лицу које је у ванбрачној заједници, да је у питању мајка троје малолетне деце, од којих је најмлађе дете узраста мањег од шест месеци, која се коректно држала пред судом, да је у својој одбрани признала извршење кривичног дела које јој се ставља на терет, те чињеницу да је до сада неосуђивана, док олакшавајуће околности на страни окривљене ББ суд није нашао.

Првостепени суд је, имајући у виду све околности случаја, држање окривљене и њену личност, као и бројне олакшавајуће околности које је суд нашао на њеној страни, а у одсуству отежавајућих околности, окривљеној ББ изрекао условну осуду, којом јој је утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљена у року од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, налазећи да је овако одмерена кривична санкција нужна, а истовремено и довољна да би се постигла сврха њеног изрицања, с обзиром да се код овог кривичног дела, које је према околностима случаја ситуационе природе, сврха изрицања кривичне санкције у конкретном случају може постићи утврђивањем казне затвора у трајању од 8 (осам) месеци и условљавањем да окривљена у року од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а имајући у виду природу конкретног кривичног дела и околности које су пратиле исто, по ставу првостепеног суда изречена кривична санкција представља адекватан друштвени одговор, те да ће се овако одмереном кривичном санкцијом постићи општа сврха прописивања и изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ, а то је сузбијање дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, те да ће се у конкретном случају изреченом санкцијом утицати на окривљену ББ да убудуће не врши кривична дела, односно утицати на остале да не врше кривична дела.

Напред наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, налазећи да је првостепени суд дао правилан значај свим околностима од утицаја на кривичну санкцију и да ће се изреченом условном осудом у потпуности остварити њена сврха, предвиђена одредбом члана 64 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика, тј., да ће се упозорењем уз претњу казном у довољној мери утицати на окривљену да више не врши кривична дела, као и да је условна осуда са овако утврђеном казном затвора и овако одмереним временом проверавања нужна мера кривично-правне заштите, сразмерна тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљене, околностима под којима је дело извршено, јачини повреде заштићеног добра, личности окривљене и њеним личним приликама.

Стога су супротни жалбени наводи јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, у којима се не наводи ниједна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а која би утицала на другачију одлуку, у смислу блажег

кажњавања ове окривљене, оцењени су као неосновани.

Из свих напред изнетих разлога, Апелациони суд у Београду, је на основу одредбе члана 457 став 1 Законика о кривичном поступку, донео је одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Бранислава Муњић,с.р.**

**Председник већа-судија
Оливера Анђелковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић